

[Fiskeriministeren.]

såvel for fiskerne som for ålegårdsejerne retfærdig og holdbar løsning af hele dette vanskelige spørgsmål.

Jeg regner med, at de endnu henstående spørgsmål i forbindelse med saltvandsfiskerilovens revision vil være færdigbehandlet i løbet af foråret 1950, og det samme gælder ferskvandsfiskeriloven, for hvis vedkommende den pågældende arbejdsgruppe nu er ved at lægge sidste hånd på værket.

Det må derfor forventes, at de nye forslag til saltvandsfiskerilov og ferskvandsfiskerilov kan blive forelagt rigsdagen i næste rigsdagssamling, og forhåbentlig vil disse to forslag efter den meget indgående behandling i kommissionen og i ministeriet få en let gang gennem rigsdagen, således at lovene, sådan som det er tænkt, kan træde i kraft med udgangen af 1950. Det er derfor, det er foreslået i det foreliggende lovforslag om den midlertidige lovgivning, at den skal gælde i hele året 1950 og derefter bortfalde.

Det foreliggende lovforslag slutter sig i det væsentlige til de hidtil gældende midlertidige love, og hvad angår de få ændringer, der er tale om, kan jeg henvise til bemærkningerne i lovforslaget, hvor der er nærmere redegjort herfor.

Ved behandlingen af den tilsvarende lov sidste år her i dette høje ting og i det andet høje ting gav nogle af de ærede ordførere udtryk for nogen betænkelighed under hensyn til lovens karakter af en bemyndigelseslov, og man nærede fra visse sider øjensynlig tvivl om, hvorvidt en så udstrakt bemyndigelse burde tillægges fiskeriministeren. Jeg vil derfor allerede nu gerne understrege, at de pågældende bemyndigelser, for hvilke man ved gennemgang af lovforslaget vil se, at der er fastsat ganske bestemte grænser, er fremkommet efter anmodning fra fiskerierhvervet selv, som har ønsket de pågældende indskrænkninger eller udvidelser i fiskerilovgivningen, ligesom den nærmere udformning af de bestemmelser, som fastsættes i henhold til loven, kun vil blive foretaget efter nærmere forhandling i hvert enkelt tilfælde med fiskerierhvervets hovedorganisationer.

Jeg tillader mig at anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Det andet lovforslag, som jeg har den ære at fremsætte for det høje landsting, er *forslag til lov om ind- og udførsel af fisk*.

Lovforslaget tilsigter en forlængelse af den nugældende lov og går ud på at give fiskeriministeren bemyndigelse til at regulere

ind- og udførsel af fisk og fiskeriprodukter og til i det hele taget at fastsætte de fornødne forskrifter for udenrigshandlen med de pågældende varer.

Lovforslaget svarer til den hidtidige lovgivning på dette område, som udløber nu med udgangen af 1949. Jeg må anse det for nødvendigt at bibeholde disse bestemmelser, da handelsforholdene, eksportforholdene i det hele taget, stadig gør sådanne bestemmelser påkrævede. Det foreslås, at loven kommer til at gælde for en ny 2-årig periode, til udgangen af 1951.

Jeg vil gerne med disse ord anbefale også dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Endelig har den højtærede handelsminister ordet, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte forslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Hermed har jeg den ære for det høje landsting at fremsætte *forslag til lov om handelsrejsendes udstilling af deres prøvekollektioner*.

Det kan måske forbavse enkelte af de ærede medlemmer, at det skulle være nødvendigt at lovgive på et sådant område, at iværksætte en særlig lovgivning om handelsrejsendes prøvekollektioner. Det har imidlertid, som det fremgår af den som bilag optrykte henvendelse fra Fællesrepræsentationen af danske handelsrejsende- og handelsrepræsentantforeninger, vist sig at være ønskeligt. Hovedparten af den bestillingsoptagelse, der foregår gennem handelsrejsende, sker jo på den måde, at den handelsrejsende ved besøg hos de enkelte næringsdrivende fremviser sin kollektion og optager bestilling. Om lovmedholdeligheden af denne virksomhed har der aldrig været rejst nogen som helst tvivl, og den omfattes da heller ikke af dette lovforslag. Imidlertid må de handelsrejsende i en række brancher medføre meget omfangsrige prøvekollektioner, hvilket har ført til den praksis, at den handelsrejsende indenfor en sådan branche lejer et lokale i de byer, han besøger, hyppigt på et hotel, og her arrangerer han en udstilling af prøvekollektionen, indbyder byens næringsdrivende til at komme og bese varerne og afgive deres bestillinger dér. Denne praksis, der har bestået i lang tid, er i almindelighed gået ganske upåttalt hen. Der er imidlertid forekommet to tilfælde, hvor påtale med efterfølgende domfældelse har fundet sted. Det